

Redakcja i Administracja:
Kraków, ul. Filipa 11. (Telefon Nr. 396).

Prenumerata miesięczna:
z odsyłką 2 K, bez odsyłki 1 K 60 h,
zagranicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl.,
70 ct. ameryk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Cena numeru 8 h.

Adres na telegramy: Naprzód Kraków,
Konto czekowe Nr. 34.095.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partji socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie popołudniu z wyjątkiem niedziel i świąt.

Dział nseratowy
Kraków, ul. Marcelego 11 (r. 1354),
Konto czekowe Nr. 910.

Ceny ogłoszeń od miejsca wiersza (petitem)
za pierwszy raz 20 hal., za każdy następny po
15 hal. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skompi-
kowany, pierwszy raz 40 h., następny po 15 h.
Nadesłane po 60 h. od wiersza za każdy raz.
Głosy publiczne po kor. 2— od wiersza.
Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za
cenę 2 kor. za 100 egzempl. dla zamiejscowych,
zaś po 1 kor. dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty po-
czątkowej — Redakcja rękopisów nie zwraca
i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Stapiński

Paduch

Szajer

Łazarski
Jabłoński

Ko llischer

Historyczne posiedzenie Koła polskiego.

Posel P a d u c h: Jest w Kole zbro-
dniarz, który dopuszcza się śmiertel-
nych grzechów i więcej ma na sobie
brudu i błota, niż jest we wszystkich
galicyjskich rzekach. Człowiekiem tym
jest wiceprezes Koła Stapiński.

Posel S t a p i ń s k i, zrywając się
bijąc w stół pięścią, woła: Co to jest,
co to znaczy! Jestem wiceprezesem
Koła i mam prawo do obrony, które
tu nie znajduję!

Posel P a d u c h, uderzywszy jeszcze
silniej w stół: Tak, z b r o d n i a r z e m
jesteś, boś ty, Stapiński, nas chłopów
uczył. Ja prostak i głupi grzesz i k,
ale tyś mądrała i pokazywałeś nam,
jak się takie rzeczy robi. Ja się pod-
dam sądowi, ale żądam, aby komisya
i ciebie sądziła.

Prezes Ł a z a r s k i przywołał posła
Paducha za obrazę posła Stapińskie-
go do porządku.

Perfidya.

Jak wiadomo, senat Uniwersytetu Ja-
giellońskiego obiecał młodzieży złagodzić
kary, jeżeli rekursy, wniesione do mini-
sterstwa oświaty, zostaną cofnięte. Akade-
micy Heltman i Jemielewski cofnęli rekur-
sy i w zamian za to istotnie senat cofnął
ich relegację. Wówczas, wierząc słowom
profesorskim, wszyscy akademicy, którzy
otrzymali consilium abeundi, w liczbie 246,
cofnęli rekursy. W tych dniach został co-
fnięty ostatni rekurs: mianowicie rygoro-
zant Baścik, któremu senat zabronił zda-
wania dwóch ostatnich rygorozów medy-
cznych na uniwersytecie krakowskim, co-
fnął rekurs, otrzymawszy zapewnienie, że
senat pozwoli mu zdawać rygorozów w Kra-
kowie.

Tymczasem co się stało?

Oto przy wpisach na letnie półrocze
dzlekani nie przyjmują wpisów całego sze-
regu akademików, którzy otrzymali consilium
abeundi.

A więc zamiast przyrzeczonego złagodze-
nia kary w zamian za cofnięcie rekursów —
nastąpiło zaostrzenie ich kar z chwilą, gdy
przez cofnięcie rekursów stali się bezbronnymi.

Dotąd jest nam znanych 9 nazwisk
akademików, których to spotkało: Paweł
Kittay, Groele, Goetze, Wasserberg, Buj-
widówna, Sarnek, Kuźniar, Leszczyński,
Przybylski.

Akademikom tym dziekani oświadczyli,
że wpisów ich przyjąć nie mogą, gdyż to-
czy się przeciw nim śledztwo dyscyplinarne,
że dopiero z końcem kwietnia otrzy-
mają odpowiedź, czy zostaną przyjęci na
uniwersytet, czy nie.

Nie możemy uwierzyć, żeby senat aka-
demicki Uniwersytetu Jagiellońskiego był
zdolnym do takiej perfidy: wyłudzić
cofnięcie rekursów obietnicą załagodzenia
sprawy, a potem pod pozorem jakiejś for-
malności zaostrzyć bezbronnym karę z na-
gany na relegację!

Nie! To chyba niemożliwe! Takiego wi-
arolomstwa senat nie mógł się dopuścić,
takiej hańby nie zechce on brać na siebie.

Jesteśmy pewni, że senat tak nie po-
stąpi i nieporozumienie, jakie tu widocznie
zaszło, bezzwłocznie wyjaśni.

Korupcya w Kole polskiem.

Wykluczenie ks. Szpondra z „centrum“.

Jak „Polnische Korrespondenz“ donosi, fra-
kcyja centrum Koła polskiego zaraz po pro-
cesie, jaki poseł ks. Szponder wytoczył
p Okołowiczowi, a który zakończył się uwol-
nieniem oskarżonego, wystosowała do posła
ks. Szpondra list, zawiadamiający go, że
nie uważa go za członka frakcyi
centrum.

Koło polskie dotychczas ks. Szpondra nie
wykluczyło.

Posel Fidler skarży!

Posel Bartłomiej Fidler, wspólnik Pa-
ducha, zaskarżył do sądu tarnobrzskiego
p. Kanarka o obrazę czci, popełnioną przez
zarzuty, uczynione mu na wiecu w Tarno-
brzegu.

Paduch rozbija zgromadzenia!

Widocznie wszechpolacy obiecali swoim
pupilom silne poparcie, skoro Wiącek, a
nawet i Fidler mają czelność wnosić skargi
sądowe, a Paduch zgola nie myśli o złożeniu
mandatu, lecz jeszcze rozbija zgromadzenia
przeciw niemu zwolywane.

W Kolbuszowej odbył się 21 b. m.
w sali „Sokola“ wiec, zwołany przez komi-
tet powiatowy stronnictwa ludowego w celu
omówienia praktyk Paducha. Na wiec przy-
szło mnóstwo włościan, oraz inteligencya miej-
scowa.

Zagał wiec włościanin Andrzej Baran,
zastępca posła, który w razie złożenia man-
datu przez Paducha wszedłby w jego miejsce
do parlamentu, do czego wszechpolacy nie
chcą dopuścić, gdyż Baran jest ludowcem.

Paduch przybył w otoczeniu całej nasy
agitatorów wszechpolskich i gro-
mady spojonych włościan, przyprze-
wadzonych specjalnie dla rozbicia wie-
cu, do czego Paduch dążył od początku o-
brad, nie mając innego środka obrony. Nie
ze wszystkim jednak mu się powiodło. Al-
bowiem w czasie przemowy p. Szmigła
z Rzeszowa, wszyscy wydali na Paducha
wyrok potępienia. Na zapytanie p. Szmigła,
kto jest za Paduchem, nie podniosła się ani
jedna ręka.

Usiłowali następnie przemawiać sprawa
dzeni przez Paducha agitatorzy wszech-

polscy, ale nie dopuszczono ich do głosu.
Wówczas postanowił Paduch za wszelką
cenę wiec rozbić, co mu się ostatecznie
udało, bo komisarz rządowy z powodu dzi-
kiego wprost zachowania się agitatorów Pa-
ducha, ciemnych, spitych chłopów, wiec
rozwiązał. Mimo to przemawiało jeszcze
wielu włościan, którzy w ostrych słowach
z największym oburzeniem potępili Paducha.
Paduch nie usiłował się usprawiedliwić, lecz
atakował Stapińskiego. Wkońcu, gdy Paduch
oświadczył, że chce z końcem kwietnia zwo-
łać wiec dla usprawiedliwienia się, obecnie
bowiem sprawa jest jeszcze w sądzie (?) a
gazety nie wszystko donoszą prawdziwie (!?),
wyborcy ostentacyjnie napluli mu
w twarz

Skandal rapperswillski.

Od lat przeszło czterdziestu istnieje w mi-
asteczku szwajcarskim Rapperswil, w pobliżu
Zurychu, polskie Muzeum narodowe. Insty-
tucya ta, założona przez wychodźcę hr. Wład-
ysława Platę, miała stać się schronieniem
dla polskich pamiątek historycznych, zwa-
szcza takich, którym w kraju groziło niebez-
pieczeństwo ze strony rządów zaborczych.
Muzeum to jest własnością całego narodu
polskiego. I społeczeństwo zawsze o niem
pamiętało, składając w niem cenne dary. —
Muzeum rapperswillskie posiada zbiory wiel-
kiej wartości, olbrzymią bibliotekę, wybitne
dzieła sztuki polskiej, wreszcie dokumenty
pierwszorzędnej wagi dla naszych dziejów
porozbiorowych, że wymienimy tu przede-
wszystkiem archiwum rządu narodowego z
1863 r. i korespondencyę setek wybitnych
przedstawicieli naszej emigracyi.

Niestety, nie wszystko dzieje się w tej in-
stytucyi narodowej tak, jak powinno. A to
wskutek gospodarki, jaką w niem prowadzi
grono osobistości, mających się muzeum o-
piekować. Grono to stanowi Radę naczelną,
złożoną obecnie z prezesa Gałęzowskiego
(dyrektora muzeum), kilku osób mieszkają-
cych w Paryżu, Zygmunta Miłkowskiego (T.
T. Jeź) jako kontrolora, W. Rużyckiego de
Rosenwerth jako kustosza, dra Lewakowskie-
go i członków krajowych, kooptowanych na
wyraźne żądanie władz szwajcarskich, aby
kraj miał w Radzie przedstawicieli. Członka-
mi krajowymi są: pp. Turski, prezes „So-

koła“ w Krakowie, poseł Bojko, poseł Tar-
nawski z Przemyśla, Franciszek Rawita Ga-
wroński, Zygmunt Balicki i Roman Dmowski.

Cała ta Rada jest instytucją martwą, naj-
zupełniej bagatelizującą swe obowiązki. Wład-
zę dyktatorską sprawia w muzeum p. Gałę-
zowski. Właściwym zaś gospodarzem tej in-
stytucyi jest kustosz, p. Rużycki. Ten osta-
tni bezwarunkowo jest najbardziej osobliwym
z osobliwości muzealnych Rapperswylu. Czło-
wiek bez żadnych odpowiednich kwalifikacyj
stał się, dzięki protekcji p. Gałęzowskiego
i indolencyi członków Rady, prawdziwą plagą
muzeum, przekształcając je na prawdziwe
pośmiewisko obcych i swoich. Kto był w Zu-
rychu lub wogóle w Szwajcaryi, ten mógł
się nasłuchać do syta anegdotek o działal-
ności p. kustosza, który z uporczywością nie-
poczytalnego maniaka wypełnia muzeum fal-
syfikatami, przez siebie sporządzonymi, a po-
dawanymi za autentyczne zabytki. Kto czytał
„Ludzi bezdomnych“ Żeromskiego, ten zape-
wne przypomni sobie postać Krzywosąda —
kopii dokładnej p. Rużyckiego.

Co najgorsza, to to, że Rada muzealna
stale puszcza mimo uszu wszystkie oskarże-
nia pod adresem p. Rużyckiego. Mało tego,
każdy z urzędników Muzeum, ośmielający się
zwrócić uwagę Rady na bezczynność, jakich
się p. kustosz dopuszcza, musiał rozstać się
z muzeum. Słowa sędziwego kontrolora Mił-
kowskiego, który rokrocznie na posiedzeniach
Rady mówił o skandalicznych rządach kusto-
sza w muzeum, odbijały się jak groch od
ściany. Pułkownik Miłkowski pisze:

„Trzeba było być świadkiem tej zgrozy,
jaka przejęła Gałęzowskiego, gdy w spra-
wodaniu kontrolorskiem na zjeździe osta-
tnim oznajmił mi że dyrektor de facto, je-
go dyrektora de nomine sobowtór, jest nie-
chlują, zapaskudżającą Muzeum. Trzeba było
widzieć, uznającego istnienie niechlujstwa,
gest Laskowskiego demonstracyjny, z jakim
na długość stoła pod nosy siedzących przy
nim wyciągał dłoń dla uciśnienia dłoni dy-
rektora de facto, którego przyjacielem do
śmierci oświadczył się być dyrektor de no-
mine“.

Opowiadano sobie anegdotki o kustoszu,
cudzoziemcy i Polacy śmiali się z licznych
falsyfikatów, zdobiących muzeum, a p. Ru-
życki jak broił, tak broił. W ostatnich cza-
sach sprawa sanacyi stosunków rapperswil-

skich znów weszła na porządek dzienny. — Zjawiał się szereg artykułów w pismach warszawskich i galicyjskich („Goniec”, „Krytyka”), ale klika rapperswilska, ufna w obronę i poparcie narodowej demokracji, której za leży na zachowaniu władzy muzeum w do tychczasowych rękach, milczy wytrwale i czeka aż wszystko znów ucichnie, jak to już nieraz u nas bywało.

Wątpić jednak należy, czy narodowym demokratom uda się tym razem wykreślić się sianem. Do akcji ratowania Muzeum rapperswilskiego przystępuje coraz więcej ludzi, a są wśród nich jednostki obdarzone energią i wytrzymałością. Taką jednostką jest p. Stanisław Szpotkański, który po szeregu artykułów w prasie wystąpił obecnie z broszurą*). Zawierającą materyał faktyczny, wprost drgający. Przytacza on listy osób kompetentnych i blisko znających gospodarstwo rapperswilskie, które wyliczają fakty wprost horrendalne, domagające się energicznego i na tychmiastowego ukroczenia działalności szkoleń — zwłaszcza list St. Żeromskiego, który był przez czas dłuższy urzędnikiem muzeum, wywołuje wprost zgrozę wymożnością przytoczonych faktów w rodzaju strzelania z pistoletu przez pana kustosa do nader cennych starych druków, rozmyślnego paucia sztychów, niszczenia ważnych zbiorów, fabrykowania rozmaitych „lasek Kościuszki”, „szabel Poniatowskiego” itd.

Żeromski opowiada, że gdy udało mu się usunąć z pokoju Kościuszkę ciupagę z napisem „Laska Tadeusza Kościuszki”, Rużycki umieścił ją w innej sali z napisem „Laska Wincentego Pola”... Dyr. Kopera opowiada, że Rużycki pokazywał mu w Muzeum Rapperswilskim „tabakierkę Wita Stwosza” i „fajkę Stefana Batorego”... Obraz Maksymiliana Gierymskiego „Powstanie na koniu” zakleił Rużycki jakąś litografią... Do najokropniejszych faktów wandalizmu, opowie dzianych przez Żeromskiego, należy następujący: Leonard Chodźko zbierał od r. 1825 do r. 1870 bardzo starannie wycinki z gazet europejskich o sprawach polskich; wycinki te utworzyły stos wysokości 2 metrów, długości 3 metrów, szerokości 2—3 metrów; gdy miano się zabrać do ich uporządkowania, Rużycki kazał je łopatami wyrzucić i w sposób ten cenny zbiór niszczył bezpowrotnie!

Broszura p. Szpotkańskiego powinna obu dzi, jeśli już nie sumienie narodo-demokratycznej kliki, zniechęcającej się nad muzeum, to przynajmniej szczerze zainteresowanie lo samy tej instytucji narodowej szerokiach kół społeczeństwa. Może z tego zainteresowania wyłoni się wreszcie chęć położenia kresu skandalowi rapperswilskiemu. A czas już na to najwłaściwszy.

*) Sprawa rapperswilska. Głosy St. Żeromskiego, dra F. Kopery i Wł. Kłyszewskiego z wstępem St. Szpotkańskiego. Kraków, wydawnictwo „Życie”, cena 50 halerzy.

Z parlamentu.

Wiedeń, 22 marca.

W dalszym ciągu wczorajszej dyskusji nad kontyngentem rekruta poseł Petryckij (Ukr.) uskarżał się na ucisk Rusinów w Galicji na polu szkolnictwa, poczem omawiał proces lwowski przeciw akademikom ruskim. W końcu oświadczył, że Rusini będą głosowali przeciw kontyngentowi.

Na tem dyskusję generalną zamknięto, a po przemówieniach posła Schachingera (za) i Biankiniego (przeciw) odesłano przedłożenie do komisji wojskowej.

Następnie kontynuowano dyskusję nad wnioskiem nagłym w sprawie

stosunków narodowościowych

w Czechach, poczem posiedzenie zamknięto. Następnie dziś z porządkiem dziennym: pierwsze czytanie prowidoryum budżetowego i przedłożenia o włoskim fakultecie prawniczym.

Posel tow. Nemeo wniósł, aby z porządku dziennego środowego posiedzenia skreślić prowidoryum budżetowe, ponieważ dotąd nie przedłożono przyrzeczonego w delegacjach programu fletowego. — Wniosek ten odrzucono 94 głosami przeciw 82.

Konferencja przewodniczących klubów.

Na wczorajszej konferencji przewodniczących stronnictw parlamentarnych prezydent ministrów bar. Bienerth wskazał na konieczność uchwalenia prowidoryum budżetowego wraz z pożyczką 76 milionów, ponieważ przez głosowanie w delegacjach za kredytami wojskowymi stronnictwa przyjęły na siebie obowiązek postarania się o pokrycie. Rząd musiałby przeszkodzić stanowi „ex lex” i gdyby prowidoryum do

końca miesiąca nie zostało uchwalone, rząd musi sobie zastrzedz decyzję, co w tym wypadku ma się stać.

Posel tow. Adler żądał, aby nie łączono prowidoryum budżetowego z pożyczką.

Posel tow. Pernerstorfer zastrzegł się przeciw groźbom rozwiązania Izby, czego oponenty się nie obawia.

Bar. Bienerth zastrzegł się, że wcale nie grozi, a wskazuje tylko na konieczność zajęcia przez rząd stanowiska.

Posel tow. Adler oświadczył, że socjaliści nie boją się rozwiązania Izby i są gotowi do wyborów; zwraca jednak uwagę na niewłaściwość rozwiązywania Izby w chwili, gdy komisja dla ubezpieczenia socjalnego obrady nad ustawą prawie ukończyła tak, że projekt jest już gotowy do obrad w plenum Izby.

Komisja wojskowa

przyjęła ustawę o korpusach weteranów i rozpoczęła dyskusję nad kontyngentem rekruta.

Koło polskie

uchwaliło wczoraj głosować za prowidoryum budżetowym i za pożyczką, przyczem uchwalono, że przedłożenia o kolejach lokalnych nie uważa się za kompensatę za drogi wodne.

Dzień kobiet.

Stryl. Na licznym zgromadzeniu, liczącym przeszło 1200 osób, referowała tow. Moraczewska. Następnie przemawiała tow. Horszowska i poseł tow. Moraczewski. Po zgromadzeniu odbyła się demonstracja, w której brało udział przeszło 500 kobiet.

Drohobycz. Na zgromadzeniu referowała tow. Niedźwiedzka ze Lwowa po polsku a tow. Ski biński po rusku.

Borysław. Wskutek zakazu zgromadzenia przez starostę Piątkiewicza odbyło się zgromadzenie poufne, na którym referowała tow. Niedźwiedzka i tow. Oktawiec.

Proces studentów ruskich.

Lwów, 22 marca.

Wczoraj przesłuchano świadka Tadeusza Andrzejewskiego, słuchacza filozofii, który opowiadał, iż na wołanie jednego z kolegów, że Rusini chcą napaść na rektorat, akademicy polscy w liczbie 12 wynieśli trzy ławki z sali wykładowej i ustawili je koło rektoratu. Służba uniwersytecka, zobaczywszy to, zaczęła barykady rozbierać. Świadek widział Rusinów w korytarzu na I piętrze, trzymających laski do góry; kilku miało rewolwery wzniesione do góry; strzelali oni w sufit, tak, że świadek odezwał się do obok stojącego wczelnego Kajdacza: „Panie, oni się mogą bardzo łatwo postrzelić”. Z przeciwnej strony, gdzie stali Polacy, nie widział rewolwerów, ani nie słyszał strzałów.

Na pytanie obrony wyjaśnia świadek, że barykady wzniesiono bez planu, nie było żadnej organizacji dla blokady Uniwersytetu; zachęcano się tylko wzajemnie, aby tłumnej przychodzić na wykłady, bo Rusini pragną urządzić awanturę.

Po przerwie przesłuchany został Feliks Czerny, służący instytutu botanicznego. W czasie zamieszek grupa młodzieży chciała wyjść tą drogą. Świadek nie wypuścił ich, ale oni obstąpili go i ostatecznie udało się im wyjść. Gdy dążyli się słyszeć strzały, pobiegł świadek do swego mieszkania, gdzie leżało jego chore dziecko, przyczem obawiał się, by kula nie wpadła do pokoju. Ochrońszy dzieci, powrócił na korytarz. Zaraz potem nadbiegła jego żona z wiadomością, że dziecko umiera. Świadek ponownie wbiegł do mieszkania. Po chwili dziecko jego skończyło. Ogarnęła go rozpacz i zdesperowanie. Cały dzień pełnił służbę. Świadek zgłosił się jako poszkodowany. Lekarze sądowi stwierdzili, że Czerny cierpi na rozstrój nerwowy i dopatrują się przyczynowego związku tej choroby z wypadkami 1 lipca. Choroba świadka jest uleczalna.

Na tem rozprawę odroczone do dnia dzisiejszego.

Dziś przesłuchiowano świadka Karola Tkacza, słusarza i laboranta zakładu higieny, który opowiedział zajęcia 1 lipca i zeznał, że Kocę, stojącego na barykadzie, zastrzelili Rusini, a z polskiej strony nikt nie strzelał.

O zabicie szpiega.

Kraków, 22 marca.

Siądmy dzień rozprawy.

Przewodniczący konstatuje, że świadek Grąbczewski wyjechał do Paryża, świadek zaś poseł Korfanty przyjedzie dopiero

jutro. Poczem przystąpiono do dalszego przesłuchania świadków.

Świadek Karol Wójcik, introligator, ze zna, że miał stosunki z Rybakim; rachunki zostały wyrównane.

Przew.: Czy pan podpisywał Rybakowi weksle?

Świadek.: Podpisywałem raz na 200, drugi raz na 300 K, wreszcie odmówiłem mu podpisu weksłu na 400 K. Ogółem poniosłem przez to szkodę 750 K.

Przew.: Czy znał pan Rybaka pod względem politycznym?

Świadek.: Nie.

Świadek dr Jan Ziarko, lekarz, zeznaje, że w 1908 wynajął Rybak u świadka mieszkanie przy ul. Długiej; mieszkał do kwietnia 1908. Wypowiedział mu, bo nieregularnie płacił i miał licznych sublokatorów. Winien mu 75 K. Bliższych danych udzielić nie może, żył bardzo skromnie.

Świadek Michał K., student z Królestwa, zaprzysiężony, znał Rybaka, gdyż był u niego na stancy; razem było 11 studentów. Płacił 23 guldeny, koledzy płacili 25 guldenów. Chodził od p. Rybakowej do męża po pieniądze po parę koron, dalej do księgarza Himmelblaua również po kilka koron. Powodziło się im „bardzo umiarkowanie”. Gdy nie było co jeść, szli wszyscy na kolację do matki p. Rybakowej. Obiady i kolacje były bardzo skromne.

Świadek Stanisława Gorzelakowa, urzędniczka T. S. L., zaprzysiężona, poznała Rybaka w T. S. L., gdzie brał zaliczki na pensję i pożyczał od kolegów małe kwoty, które zwracał. O pracy politycznej nie opowiadał. Bardzo często dostawał pieniądze z poczty, zwykle po 15 tym; czasem lubił się pochwalić, że ma pieniądze. Pieniądze te otrzymywał z Rosyi.

Sędzia przys. Butrymowicz zapytuje, jacy ludzie przychodzili do Rybaka?

Świadek.: Przeważnie robotnicy — zupełnie obcy ludzie — raz przyszli z węzłkami.

Dr Dr Marek: Co mówił Rybak o pieniądzech przysyłanych z Rosyi?

Świadek.: Mówił, że otrzymywał jeszcze jako pensję z Zagłębia, a później, że od rodziny.

Dr Marek: Czy Rybak wyjeżdżał do Rosyi?

Świadek.: Wyjechał u charakteryzowany i bawił dwa dni. Bardzo często wyjeżdżał ale do Tarnowa, Dębicy i do żony w Zakopanem.

Dr Marek: Kiedy to było, gdy wyjeżdżał do Rosyi?

Świadek nie może odpowiedzieć, bo sobie nie przypomina.

Dr Marek: Czy do innych ludzi w T. S. L. przychodzili takie masy ludzi?

Świadek.: Nie.

Dr Marek: Czy miał broń i ją co dłuższy czas zmieniał?

Świadek.: Tak.

Po niezbyt ważnych zeznaniach świadka Zygmunta Sataleckiego, zegarmistrza, zeznaje Stanisława Huetowa, matka Rybakowej, zaprzysiężona. Rybaka nie znałam, jak się zenił z moją córką. Po ożenieniu wyjechał Rybak z Królestwa, przestraszony „czekają na ciebie słowiki” (Rosyanie) do Galicji. — Cierpieli wielką nędzę, z którą jednak się u krywali. Rybak szedł zawsze za głosem mojej córki. Przychodzili do niego różni ludzie, których by ona nie przyjęła do domu. Raz przyszli i zawalili mieszkanie i żona robiła mu wymówki, które sobie jednak Rybak wyprosił i pomógł jej w sprzątaniu. Rybak był „fanatycznym patriotą”, opowiada drobne wypadki z jego patryotyzmu.

Nie wierzy w szpiegostwo Rybaka.

Dr Marek: Czy Huetowie pomagali Rybakom?

Świadek.: Pomagali. Rybakowie ukrywali się ze swą biedą nawet przed nią, aż ona sama to spostrzegła.

Dr Marek: Czy Rybak odebrał raz pieniądze za p. Huetą?

Świadek.: Tak, w nieobecności męża, do którego napisał list, że w razie potrzeby pieniądze mu zwróci.

Dr Marek: Czy pani nie wie, że Rybakowa była na drugim planie co do wiktury?

Świadek.: Nie.

Rybakowie śmieje się i mówi patetycznie: żeby wszyscy mężowie byli tacy, jak mój.

Świadek Stanisław Huet, zaprzysiężony, zeznaje, że Rybak namówił go, żeby był odpowiedzialnym redaktorem „Myśli wszechpolskiej” i do niego przychodziły nakazy płacenia podatku. Kilku krewnych w Królestwie czepiały się władze rosyjskie za to; świadkowi zaś powiedziano, żeby nie zjawiał się w Królestwie, boby go „powiesili”. Rybakowi poyczył drobne kwoty, który winien mu 100 K. Wystawiał mu jak najlepsze świadectwo. Krewni jego, przyjeżdżają do Krakowa, dawali

Rybakowi pieniądze rosyjskie do zmieniania.

Świadek Franciszek Sołtys, krawiec, robił ubranie Rybakowi, który zapłacił mu za nie. ale ciężko.

Świadek Józef Filipowski, kierownik drukarni uniwersyteckiej, zaprzysiężony, miał stosunki z Rybakim w sprawie sprzedaży książek T. S. L. Podpisywał mu weksle, które obecnie płaci. Był bardzo biedny. Podczas Grunwaldu Królewski jakiś zarzucił literatowi Gruszeckiemu, witającemu się z Rybakim, jak może witać się ze szpiegiem. Gruszecki opowiadał to świadkowi. Otrzymał też od poważnego człowieka z Warszawy ostrzeżenie przed Rybakim.

Dr Marek: Czy mówił panu Rybak, że wyjeżdża do Królestwa?

Świadek.: Raz wyjechał do Sosnowca za obcą przepustką przez Prusy.

Świadek Bolesław Immerglück, zaprzysiężony, z kantoru Eibenschütza, opowiada, że Rybak raz na miesiąc mieniał 25 rubliówki rosyjskie.

Przewodniczący konstatuje, że świadek Grąbczewski jest w Paryżu.

Prokurator żąda odczytania zeznań tego świadka.

Dr Marek sprzeciwia się temu i domaga się ustnego przesłuchania tego świadka.

Przewodniczący oświadcza, że później trybunał powożmie uchwałę.

Przewodniczący odczytuje dwa listy, które Stopie zostały podrzucone, że czeka go los Rybaka.

Prokurator domaga się przeczytania zdania rzeczoznawców o tych listach.

Dr Marek sprzeciwia się, a żąda oddania tych listów sędziom przysięgłym do oglądnięcia.

Dr Jankowski, lekarz sądowy, odczytuje protokół komisji sądowo-lekarskiej z badań na miejscu wypadku, oraz protokół ze sekcji Rybaka, przedsięwziętej przez lekarzy dra Jankowskiego i dra Horoszkiewicza w zakładzie medycyny sądowej i wygłasza krótkie „parere”.

Podczas tego Rybakowa zachowuje się spokojnie, trzymając chusteczkę przy oczach.

Poczem o godz. 11 nastąpiła przerwa do godz. 11:45.

Po przerwie uchwalili trybunał odczytanie zeznań świadków Grąbczewskiego i Aristowa i odczytanie zdania rzeczoznawców co do owych listów.

Przewodniczący odczytuje zeznania Grąbczewskiego.

Grąbczewski wyrabiał sobie paszport w Warszawie, gdzie po pewnych formalnościach paszportowych odesłano go do urzędnika ochrony Maksymowicza (Antonowa), który pytał się go, do jakiej partji należy, na co Grąbczewski się oburzył. — Następnie odesłano go do Aristowa, naczelnika ochrony, który pytał o sprawy partyjne w Krakowie i namawiał do pisania sprawozdań o tych partyjach, za co dostanie pieniądze. Pytano się go, czy o zeznał Rybak przed śmiercią?

Aristow powiedział po rosyjsku: Szkoda, bo był dla nas bardzo potrzebny. (Poruszenie). Dalej pytał o Trudnowskiego. Pytał, jaki jest organ socjalistyczny w Krakowie i kto jest jego redaktorem i czy co pisał o zeznaniach Rybaka przed śmiercią. Poczem go pożegnał.

Przewodniczący odczytuje zeznania Aristowa, naczelnika ochrony, który oświadcza, że na liście ochrony Rybaka bezwarunkowo nie było. Zaprzecza o rozmowie swej z Grąbczewskim.

Prokurator przedkłada trybunałowi list anonimowy Grąbczewskiego na matkę, że jest ona szpiegiem. Żąda przesłuchania agenta policji Kareza, który prowadził dochodzenie w tej sprawie.

Dr Marek oświadcza, że Grąbczewskiego przysłał do niego dr Bossowski, sędzia śledczy. Wystąpienie prokuratora nazywa nieożalnym, gdyż prokurator o tem wiedział już dawniej, a teraz dopiero występuje z tem oskarżeniem. Domaga się przesłuchania Grąbczewskiego i jego matki. Zapytuje prokuratora jako Polaka, dlaczego nie zasięgnął opinii o Aristowie, a tylko o Grąbczewskim. (Poruszenie). Gdyby trybunał dopuścił przeczytanie aktów policji w sprawie Grąbczewskiego, domaga się przesłuchania Grąbczewskiego i Aristowa.

Trybunał zastrzegł sobie powzięcie uchwały na jutro, natomiast przedkłada sędziom przysięgłym dwa listy: jeden prowokacyjny do Trudnowskiego i jeden do Stopy, grożący mu śmiercią w wypadku zeznań niekorzystnych dla Sadowskiego.

Dalej odczytano orzeczenie rzeczoznawców, że te listy nie pochodzą z jednej ręki.

Na tem o godz. 12¹/₂ odroczone rozprawę do jutra.

KRONIKA.

Kraków, 22 marca.

Nowiny krakowskie.

Jubilusz polskiego uczonego. Nadzwyczajne posiedzenie komisji fizyograficznej Akademii umiejętności celem uczczenia 30-letniej działalności znakomitego arachnologa prof. dra Władysława Kuleczyńskiego jako sekretarza, kustosa tej komisji, odbędzie się dnia 24 marca o godz. 12 w auli uniwersytetu Jagiellońskiego.

Uregulowanie cmentarza. Wczoraj odbyło się posiedzenie komisji cmentarnej, na którym obradowano nad budową katakumb i przeprowadzono dyskusję nad sprawą odwodnienia cmentarza. Polecono budownictwu miejskiemu opracować szczegółowy projekt kanalizacji.

Powódź w szpitalu. Wczorajszej nocy w szpitalu Bonifratrów pękła rura wodociągowa umieszczona na strychu. Woda zalała sale, korytarze i schody tak, że chorych musiano przenieść do innych sal. Sufity zarysowały się, ściany zamokły, a szkoda jest znaczna. W tych dniach zacznie się restauracja wodociągu i sufitów.

Wychodźstwo do Prus. Wczoraj do 12 w nocy przejechało przez Kraków do Prus 5920 osób, a dziś do godz. 9 rano 3000 osób.

Złodzieje kolejowi. Sędzia śledczy dr Taubenschlag ukończył już śledztwo przeciw Kosielińskowi, Holeksie, Mice i Mleku, podejrzany o okradzenie wagonów towarowych, i akta przesłał prokuratorowi dla wygotowania aktu oskarżenia.

Oszust światowy. Wczoraj przybył tu z Belgradu i stanął w jednym z pierwszorzędnych hotelów młody człowiek, który zameldował się jako Milenko Christicz Rajcevicz, podając się za sportowca i jako taki chodził w czapce automobilowej. Pokazało się jednak, że uprawia on inny sport, mianowicie wyłudzenia datków od majątnych osób, przyczem popisywał się znajomością języka angielskiego, hiszpańskiego i tureckiego. Osadzono go w aresztach.

Wielkie kradzieże wykrył w swym składzie mebli p. Maks Goldberger przy ul. Szpitalnej 9. Skonstatował on, że od pewnego czasu ginęły mu meble, lustra, materye tapicerskie i t. d., a szkoda dochodziła do 2000 K. Jako sprawców tych kradzieży aresztowano byłych praktykantów Moritza Mühlrada i Markusa Stöcklera, którzy z kradzionych materiałów wyrabiali meble i sprzedawali je. Jako „paserkę” aresztowano Józefę Witkowską przy ul. Tomazsa 13, u której był skład skradzionych rzeczy.

Podgórska Rada miejska odbędzie posiedzenie w czwartek 23 marca o godz. 6 wieczorem. Na porządku dziennym wyłączenie sprawy gospodarcze, dotyczące kupna i sprzedaży gruntów, jak również przyjęcie oferty na sporządzenie planów regulacji i niwelacji miasta.

Jacques Thibaud, znakomity skrzypek francuski, który ze wszystkich skrzypków, występujących w Krakowie, najbardziej niepodzielnie zdobył sympaty, wystąpi w starym teatrze dnia 2 kwietnia b. r. Jest to ostatni programowy koncert z serii szesnastu, ogłoszonych przez dyrekcję koncertów krakowskich.

Z Towarzystwa muzycznego. W piątek 24 marca b. r. odbędzie się koncert o programie złożonym z utworów kameralnej muzyki przy współudziale profesorów konserwatorium Tow. muzycznego: K. Skarżyńskiego i K. Wierzuchońskiego, ponadto p. Abt-mowicz-Meyerowej, pianistki i p. dyr. Hocka, wchodzących w skład kwartetu fortepiano-wo. Atrakcją będzie występ nieznanego jeszcze w Krakowie pianistki p. Janiny Familier, uczennicy prof. Michałowskiego w Warszawie i Friedmanna w Berlinie. Występy tej obiecującej wiele wirtuozki uwiecznione były nieprzejętym powodzeniem, a sprawozdawca jednego z najpoważniejszych pism niemieckich „Signale” oddaje p. Familierównie pochwały, na jakie zasługują tylko wybitni artyści. Na program koncertu złoży się: a) kwartet fortepianowy G-moll Brahmsa, utwory fortepianowe Chopina, Brahmsa, Paderewskiego, Zaremskiego i Liszta i kompozycje wiolonczelowe Poppa i Serwais'a. Bilety wcześniej nabywać można w księgarzni Krzyżanowskiego, Rynek główny, linia A-B.

Zabawa folkowa, urządzona 25 lutego na dochód budowy Domu robotniczego, dała bar dzo pomyślny wynik finansowy. Czysty dochód z zabawy wynosi 1658 K, który rozdzielono w następujący sposób: na Dom robotniczy 1473 K, na zakupno inwentarza dla Domu 60 K, na czesne dla ukaranych akademików (na ręce stow. „Promień”) 100 K, na wzajemną pomoc emigrantów z zaboru rosyjskiego 25 K; razem 1658 K.

Oprócz tego pozostała znaczna liczba fantów, które zostaną użyte podczas zabawy ludowej w dniu 1 Maja.

Komitet składa podziękowanie wszystkim, którzy się przyczynili swą pracą i udziałem do uświetnienia zabawy. Za komitet: Marya Daszyńska, Dr Kappeller.

Repertuar teatru miejskiego.
 Środa: „Nieznajomy tancerz”.
 Czwartek: „Hippolytos-Fedra”.
 Piątek: „Rozbitki”.
 Sobota po południu: „Kościuszkę pod Racławicami” (ceny niższe do połowy).
 Sobota wieczór: „Cyd” (występ p. Ireny Solskiej).
 — **Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza** (ul. Szewska 16, l. p).

Biuro otwarte od godz. 5—7 wieczorem, Czytelnia pism od godz. 11—1 i od 4—9, Biblioteka od godz. 12—1 i od 5—9.

W lokalu Uniwersytetu ludowego (ulica Szewska 16, l. p.) we czwartek o godzinie 7 wieczorem: dr W. Dawid: „Z psychologii współczesnej”.

Nowiny lwowskie.

Smutny kawał o wesołym zakończeniu. Jedno z pism lwowskich donosi: Zabawny dla ogółu, ale smutny dla bezpośrednio interesowanego „kawał” zdarzył się zeszłego tygodnia w tubojszym szpitalu izraelskim. W szpitalu tym umieścił swoją starą, przeszło 70 lat liczącą chorą matkę, robotnik jubilerski, Nechemiasz Druck. Zeszłego czwartku zarząd szpitala zaważwał p. Drucka i oznajmił mu, że stara jego matka umarła i że trzeba jej sprawić pogrzeb. Druck zapłakał serdecznie, żał mu było i matki i 160 koron, jakie miał wyłożyć na pogrzeb. Ponieważ śmierć matki nie przyszła jednak dla niespodzianie, a ciało zmarłej leżało już w trupiarni, nie poszedł nawet popatrzeć się na nią, lecz złożył żądania od zarządu szpitala taką, a w piątek odbył się pogrzeb, poczem wrócił do domu i zasiadł na „pokuć”. W myśl przepisów liturgicznych w piątek wieczorem przyszedł do bóżnicy, a w sobotę przed południem również był w bóżnicy, pogrążony w żalobie. Przyszedszy do domu, zastał nowe zaproszenie do natychmiastowego jawienia się w szpitalu, gdzie mu oznajmiono, że matka jego żyje i że kobieta, którą w piątek pochował, jest mu zupełnie obca.

Radość z jednej strony była wielka, ale z drugiej strony ogarnął go smutek z powodu utraty 160 koron i utraty czasu i odrazu zawołał:

— A co będzie z moimi 160 k., które mnie kosztował pogrzeb? Niech mi szpital odda moich 160 koron!

Ostatecznie powiedziano mu, że kobieta, której sprawił pogrzeb, jest teściową dobrze sytuowanego rzeźnika, p. Kümmla, i odesłano go do niego, by się tam upomiał o zwrot kosztów. Kiedy jednak Druck zjawił się u Kümmla i przedłożył mu swoje pretensje, ten mu powiedział:

— Bardzo ci dziękuję, że pochowałeś moją teściową, ale ja nie potrzebowałem takiej parady, żeby aż kosztowało 160 koron. Ja moją teściową byłbym pochował za 40 kor. i tyle mogę ci zwrócić.

— A moje łzy nie warte? — pyta się Druck. — A to, że jak moja matka drugi raz umrze, ja znowu będę musiał płakać, to nie?

Ale Kümmler na wszystkie argumenty był twardy i Druck preteasyj swoich dochodzić będzie musiał w drodze sądowej.

Niemniej ciekawa jest i strona formalna tej sprawy, albowiem lekarz miejski „skonstatował”, że Druckowa umarła, w magistracie wpisano ją jako nieboszczkę a ona wszystkim na przekór żyje.

Z kraju.

Zamordowanie trzech osób. We wsi Krościenko Niżne pod Krosnem pomiędzy rodzinami rolników Kolanków i Zajdlów od dłuższego czasu trwał spór sądowy o grunt i dom; spór ten zakończył się na niekorzyść rodziny Kolanków. Rozjuszeni Kolankowie w niedzielę 19 b. m. około godz. 3 po południu napadli rodzinę Zajdlów i siekierami wymordowali osoby w domu się znajdujące. Trupem padły trzy osoby, a to dwoje starych Zajdlów i ich synowa. Morderców żandarmerya natychmiast aresztowała i wśród niesłychanego zbiegowiska odstawiła do sądu. Mordercy nie okazują żadnej skruchy, lecz wyrażają zadowolenie z czynu. Tłumy ludzi z okolicznych wiosek przybywają oglądać miejsce zbrodni.

Jak wersje, dotąd wprawdzie niesprawdzone, krążą, to Kolankowie wpięć już plan mordu uplanowali. Przysiąc trzeba, że obie rodziny we wsi nie cieszyły się zbyt dobrą opinią.

B. GABRYLSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i phonole — krajowe i zagraniczne, nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaticzki.

TELEGRAMY

z dnia 22 marca.

Strajk marynarzy austriackich.

Tryest. Trzy parowce „Lloyda”, które miały odejść do Dalmacji, Reki i Konstatynopola, jak i parowce innych Towarzystw, nie mogły wyjechać, ponieważ załoga niższych kategorii opuściła okręty. Strajk marynarzy wzrasta. Strajkuje 2300 ludzi, a przyłączyli się do strajku także kucharze okrętowi i kelnerzy. Dla pełnienia służby pocztowej przybyło 14 torpedowców.

Parlament niemiecki.

Berlin. W parlamencie przed przejściem do porządku dziennego prezydent wspo-

niał o pierwszym posiedzeniu parlamentu, które się odbyło 21 marca 1871 r.

Na porządku dziennym znajdowało się pierwsze czytanie projektu ustawy, proponującego odroczenie wejścia w życie zaopatrzenia wdów i sierót po robotnikach do dnia 1 stycznia 1912 r. W dyskusji ze strony wolnomyślniej i socjalno-demokratycznej wskazano, że jest rzeczą z awstyd zającą przesuwając obietnicę zaopatrzenia wdów i sierót po robotnikach na nowy dalszy termin już po raz wtóry. Centrum nie wzięło poważnie swej obietnicy.

Mowcy centrum odpięli ten zarzut.

Projekt przyjęto w pierwszym czytaniu.

Przy drugim czytaniu wolnomyślni postawili wniosek, aby ustawa weszła w życie z d. 1 października b. r.

Po oświadczeniu sekretarza państwa Delbrücka przeciw przyjęto ustawę w drugim czytaniu.

Nastąpił dalszy ciąg dyskusji nad budżetem ministerstwa spraw wewnętrznych.

Pogłoski o aresztowaniu szpiegów angielskich.

Hamburg. Tutejsze władze policyjne przeczą wszelkim szczegółom, podanym przez dzienniki zagraniczne o aferze szpiegowskiej. Według informacji policyjnej na razie toczy się śledztwo, a wszelkie wiadomości należy uważać za kombinację do czasu, kiedy policja będzie sama w możności udzielenia autentycznych wyjaśnień.

Przesłanie gabinetowa w Włoszech.

Rzym. Ag. Stefani donosi: Król przyjął przedpołudniem po kolei senatora Finali, dep. Sonnino i Lacava. Senator Visconti-Venosta, który również otrzymał wezwanie, z powodu choroby nie mógł się pojawić.

Dymisyja Stołypina.

Petersburg. (Pet. ag. tel.) Chociaż urzędowe potwierdzenie jeszcze nie nastąpiło, przecie na podstawie zupełnie wiarygodnych prywatnych doniesień jest pewnem, że dymisyja Stołypina została zatwierdzoną i że dotychczasowy minister skarbu Kokowcew zostanie zamianowany jego następcą.

Kokowcew oprócz prezydentury gabinetu zatrzyma także tekę skarbu.

Powołanie Kokowcewa na prezydenta gabinetu wywołało u paździenikowców bardzo korzystne wrażenie; nacjonalisci znów ubolewają nad upadkiem Stołypina.

Paryz. Ustąpienie Stołypina, według tutejszych dzienników, oznacza stanowczy zwrot ku prawicy, a zwrot ten objawił się ma także w polityce zagranicznej. Dzienniki oceniają, że Kokowcew bardziej zaakcentuje przynależność Rosji do entente. Z rozmów, jakie miał z francuskimi politykami, wnioskuje, że Kokowcew ma w swoim programie wciąż cież bardziej przedsiębiorczego kapitału francuskiego do rosyjskiego przemysłu, oraz że wywrze swój wpływ, aby wojskowe znaczenie francuskiego aliansu silnie podkreślić.

Ziemstwa na Litwie i Rusi.

Petersburg. (Pet. ag. tel.) Rada państwa obradowała wczoraj nad wprowadzeniem ziemstw w guberniach zachodnich. Członek Rady Kowalewski bronił uchwały Dumy o przyznaniu kobietom pośredniego udziału w wyborach do ziemstw. W głosowaniu Rada państwa odrzuciła udział kobiet w wyborach.

W dalszym ciągu dyskusji oświadczył hr. Witte w przeciwieństwie do innych mowców, że Polacy w guberniach zachodnich nie są wrogo usposobieni dla państwa. Inne są stosunki w Królestwie Polskiem, gdzie mowca jako prezydent ministrów wprowadził stan wojenny.

Członek Rady Skirmunt oświadczył się przeciw ograniczeniu liczby polskich urzędników ziemstw.

Rada państwa uchwaliła, że połowa urzędników w ziemstwach musi być narodowości rosyjskiej.

O strajk generalny w Portugalii.

Lizbona. Wszystkie dzienniki stwierdzają, że próba strajku generalnego nie powiodła się. Miasto ma wygląd normalny. Tylko strajk robotników, zajętych wyładowaniem towarów, trwa dalej. Wśród aresztowanych znajduje się także major Castro.

Konferencja antldżumowa.

Charbin. (Pet. ag. tel.) Jak z Mugdena donoszą, czynione już są przygotowania do konferencji przeciw dżumie, która zbiera się d. 11 kwietnia.

Pogłoski o zamordowaniu posła rosyjskiego w Chinach.

Petersburg. Pet. ag. tel. donosi, że o zamordowaniu rosyjskiego posła w Pekinie

w urzędowych miejscach nie wiadomo.

Charbin. (Pet. ag. tel.) Wiadomości o zamordowaniu posła rosyjskiego w Pekinie zostały zaprzeczone przez depeszę, nadeszłą od samego posła.

Sprawy partyjne.

Komitet miejscowy P. P. S. D. w Przemyslu ukonstytuował się w następujący sposób: przewodniczący tow. Józef Schlam, zastępca przewod. tow. Franciszek Mikruta, sekretarz tow. Aleksander Mandel, skarbnik tow. Józef Siegman.

Korespondencje partyjne należy adresować: Aleksander Mandel w Przemyslu.

Czas odnowić prenumeratę!

Za stowarzyszeń i zgromadzeń.

Ogłoszenia petitowe o zgromadzeniach i zebraniach można umieszczać tylko za opłatą **40 halerzy** od jednorazowego ogłoszenia. Zapowiedzi balów, zabaw i przedstawień kosztują **1 koronę** za jednorazowe ogłoszenie.

* **Baczność!** Towarzyszy, którzy brali udział w strażce porządkowej w „Dniu kobiet”, uprasza się o oddanie odznak swoim dziesiętnikom, ci zaś złożą je najdalej do niedzieli 26 b. m. w bufecie u tow. Papińskiego w Związku stow. rob. Zarazem uprasza się towarzyszy o oddanie odznak z poprzednich pochodów, które dotychczas znajdują się w ich rękach.

* **Posiedzenie krakowskiego komitetu organizacyi kobiet P. P. S. D.** odbędzie się w piątek 24 b. m. o godz. 7 wieczorem w Związku stow. rob., ul. Zwierzyniecka 10, l. p. Sprawy bardzo ważne.

* **W Stowarzyszeniu kolejarzy w Krakowie** (Zacisze 12) urzędują Uniwersytet ludowy we czwartek 23 b. m. o godz. 7 wieczorem wykład p. M. Zajęca: „Z dziedziny chemii” (z doświadczeniami). Goście z poza Stowarzyszenia mile widziani. Wstęp dla wszystkich wolny.

* **Walne zgromadzenie centralnego Związku kelnerów i kucharzy** zatrudnionych w hotelach, restauracjach i kawiarniach w Austrii, grupa miejscowa Kraków, odbędzie się w kawiarni Komitau, przy ul. Poselskiej 17, dnia 27 marca o godz. 12 w nocy. Wstęp tylko dla członków. Porządek: Sprawozdanie zarządu za rok 1910. Ustąpienie zarządu, udzielenie temuż absoluturum. Nowy wybór zarządu, wybór kierownika biura. — W razie braku odpowiedniej ilości członków wybory odbędą się w godzinę później bez względu na ilość. Upraszamy stacye płatnicze o przysłanie delegatów. Zarząd organizacyi.

* **Stowarzyszenie „Wzajemna pomoc emigrantów-Polaków z zaboru rosyjskiego w Krakowie”**, urzędują dnia 25 marca dla swoich członków i ich rodzin w wieczór artystyczny w lokalu Związku stowarzyszeń robotniczych (ul. Zwierzyniecka 10). Program: śpiew, deklamacja, gry i zabawy towarzyskie. Początek o godzinie 8 wieczorem.

* **Centralny komitet organizacyi kobiet P. P. S. D.** mieści się: ul. Zwierzyniecka L. 10, l. piętro. Dżury i wpisy do organizacyi kobiet tamże codziennie od godz. 7—8 wieczorem.

* **Robotnicy młodociani w Krakowie!** W niedzielę 26 marca o godzinie 6^{1/2} wieczorem odbędzie się w sali miejskiej Kasy chorych zgromadzenie organizacyjne. Obowiązkiem każdego towarzysza partyjnego jest przysprowadzić na to zgromadzenie robotników młodocianych jego warsztatu.

* **Podgórze.** W sobotę 25 b. m. o godz. 7 wieczorem w Domu robotniczym wieczorek dla uczczenia 40 tej rocznicy Komuny. W program wchodzi produkcje chóru, deklamacja, gra na skrzypkach, odczyt tow. Haekera.

* **Odczyty w Podgórzu.** W poniedziałek 27 b. m. o godz. 7 wieczorem w sali Rady miejskiej odczyt dra F. Eisenberga: „O dżumie”.

We czwartek 30 b. m. o godz. 7 wieczorem w sali Rady miejskiej odczyt dra F. Eisenberga: „O gruźlicy”. Wstęp dla zorganizowanych robotników wolny.

* **Towarzysze!** Na wszelkie odczyty i zgromadzenia partyjne przychodźcie bezwarunkowo z żonami, siostrami i córkami!

Chłopca na stałe przyjmie Administracya „Naprzodu”, ulica Filipa 11.

NADESŁANE.

(Za dnia/ten redakcyja nie odpowiada)

Tylko dla palaczy papierosów

którzy, pragnąc zaszanować swoje zdrowie, chętnie 1—2 halerzy dziennie więcej wydają:

Clubspecialité 120 bibulek 20 h
 70 „ 12 h
 1 pudełko (100) tutak 70 h

Każdy podający swój adres kartką korespondencyjną otrzyma z Głównej trafiki (W. Bujanański) Kraków 2 książeczki bibulek do papierosów darmo i opłatnie. Według zlecenia lekarzy kartki nie są zatrudowane, jednakże zawiera każda bibułka wodną, nieszkodliwą markę ochranną z podpisem fabrykanta

„MODIANO”

Wiedeński Bank Związkowy Przyjmuje wkładki w rachunku bieżącym 1 a u
 Większe kwoty wypłaca 4% książeczki wkładkowe.
 FILIA W KRAKOWIE — RYNEK GŁÓWNY, LINIA A-B L. 44. Fundusze rezerwowe 39 milionów koron. Odpowiedzialność bez wyjątków.
 Kapitał akcyjny 130 milionów koron. Podać rentowy opłaca Bank z własnych funduszy. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przyjmuje zlecenia na goty krajowe i zagran. pod najdogodniejszymi warunkami.

Noście Palma Kauczukowe Obcasy

Uczynicie temsamem zadość największym wymaganiom nowoczesnej higieny, a wydatki nie powiększą się ani o halera.

PIERWSZE KRAKOWSKIE BIURO DLA KUPNA I SPRZEDAŻY

„UNITAS“ Kraków ul. Czysta 13

zajął kupno i sprzedaż majątków ziemskich, lasów, domów, parcel, wszelakich nieruchomości jak ruchomości, także sprzedaż i kupno koni.

Zofia Biesiadecka

Biuro podróży w Oświęcimiu

Bilety okrętowe do Ameryki i Kanady

Kto się chce uchronić od zawodów i strat niech żąda pouczeń.

Zofia Biesiadecka Oświęcim.

Radzimy nie zwlekać

Jeśli Was dręczą bóle reumatyczne, cierpienia gośćcowa, darcie w rękach lub nogach, ból głowy lub zębów, niedowład członków i inne dolegliwości powstałe skutkiem zaziębienia, i używać z całym zaufaniem znakomitego naclerania p. n.

ICHTIOMENTOL

Prawdziwy Ichtimentol z plombą wszędzie do nabycia. Jeśli gdzie nie ma, należy sprowadzić wprost z Laboratorium chemicznego Aptekarza Edelmana w Samborze Nr. 342.

Ichtimentol wysyła się z opłaconą pocztą i opakowaniem 5 flaszek za 6 koron — 10 flaszek za 10 koron — 25 flaszek za 23 koron.

Pannę

obznajomioną z czynnościami biurowymi, piszącą biegle na maszynie po polsku i niemiecku przyjmie natychmiast firma Silberstein i Holzer, Sp. z o. p. w Krakowie, ulica Krzyża 5. Zgłoszenia osobiste między godz. 11 a 12 przed poł. i a 5 po poł.

Parcela

sprzedania w Nowej Wsi przy cy już skanalizowanej. Wiadomość: W. Marchewczyk, ac Matejki 5.

Wózek dziecienny

dobrym stanie, tanio do sprzedania, ul. Zielona 8, II p., drzwi na prawo.

Od państwa

łożone ubrania męskie jak n. p. ita zimowe od 14 K wyżej, ubrania marynarkowe od 14 K wyżej, kład wypożyczania ubrań od ubrania 3 K.

Henryk Weinberger
ul. 1, Singerstrasse Nr. 10 I-sze piętro. Telefon Nr. 910L.

Najlepsza czekolada

z fabryki **ADAMA PIASECKIEGO** Kraków
alica Długa 12 — Floryańska 2.
Proszę żądać wszędzie.

PISTOLET

ena K 1-20, 50 naboł K 1-40

Nowości

abity specjalnym korkiem, wydaje bardzo silny huk.
okonała zabawka do odstraszenia. Wyłączna sprzedaż

elm i Ska, Kraków, Rynek 37

SZECHŚWIATOWY INSTYTUT OBcych JĘZYKÓW

THE BERLITZ SCHOOLS

Krakowie, ul. św. Jana L. 3, I. piętro odaje do wiadomości P. T. Publiczności, iż oprócz osobnych lekcji, które rozpocząć można każdej chwili, w bieżącym miesiącu co tydzień rozpoczyna się nowe zbiorowe kursa języków: angielskiego, francuskiego, niemieckiego, na które zapisać się można każdego czasu.

„SAPOMENTHOL-MATULI“

najidealniejszy środek przeciw

Atakom pedagogicznym, ischias, Reumatyzmowi mięśni, Reumatyzmowi stawów, Neurwobolom i bólom krzyżów, Migrenie, kłuciu w bokach, Obrzmieniom, poparzeniom wedle poleceń lekarskich.

Gdzie inne środki terapeutyczne nie odnoszą skutku, tam Sapomenthol jest niezbędnym! — Tak orzekli najwybitniejsi lekarze i pisma lekarskie. ::

Sprzedaj jedynie w słoikach po cenie 1-40 i 5 K. — Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach! Główny skład wysyłkowy i fabryka: **Eug. Matula w Radomyślu Wielkim.** Po nadesłaniu 1-85 K wysyła się próbną stoik — opłatnie polecony.

PIECZYWA

zwykle i luksusowe, chleb Dra Gramma, sucharki karlsbadzkie poleca:

Piekarnia Jana Kwiatkowskiego

Kraków, Mały Rynek 1. 5.

KAWY

surowe i palone w najlepszym gatunku i po najtańszej cenie poleca

Wojciech Olszowski
w Krakowie, Mały Rynek, róg ul. Szpitalnej.

Miód pszczołny,

patoka deserowy rarytas miodoborów z własnej pasieki, blaszanka 5 kg. kor. 8-20. Biały lipcowy kuracyjny 5 kg. K 7. Wyborny miód do picia 4 1/2 litra K 6. Masło stołowe codziennie świeże 5 kg. paczka kor. 11-20. Wysyła za zaliczką J. M. Farba, Podhajce 79.

Zdolnych blacharzy

poszukuje fabryka wyrobów blaszanych (mleczarskich). Zgłoszenia: Dobrzyński — Kraków, Sławkowska 12.

Dom Kredytowy

Kraków
ulica Dietla L. 91.
Nr. telefonu 2047/VI.

Sprzedaje wszelkie towary bławatne, ubrania męskie i damskie, oraz meble pokojowe i kuchenne i wszelkie zapotrzebowania domowe na małe

splaty miesięczne

Ceny przystępne.

Rowery używane

K 46, 54, 60. Nowe K 95, sprzedaje tylko za gotówkę za nadesł. K 20 zadatku dom eksportowy Stanisław Rundbakin, Wiedeń, III., Weissgärberlande 58/1. Cennik darmo.

Najlepsze dla żołądka.

Aptekarza Schaumana Sól żołądkowa i pastylki soli żołądkowej

od 30 lat najsukuczniejszy środek przeciw wszelkiego rodzaju cierpieniom żołądka, zaburzeniom w trawieniu i przeciw chudnięciu.

Schaumana Sól żołądkowa

cena pudełka K 1-50. Pastylki soli żołądkowej paczka K 1-50. Wysyła za pobraniem od 2 pudełek wzwyż.

APTEKARZ SCHAUMAN, STOCKERAU BEI WIEN.
Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach.

Niezrównane działanie.

Kraków, dnia 7 marca 1911.

Konkurs.

W myśl uchwały Rady miasta Krakowa z 19 lutego 1911 rozpisuje się konkurs na następujące posady urzędników Budownictwa miejskiego w Krakowie:

a) w dziale policyi budowlanej.

- na posadę inspektora Budownictwa miejskiego w IX. klasie rangi z płacą roczną 2800 kor., z kwaterowem 960 kor. i dodatkiem budowlanym 400 K. rocznie, oraz prawem do czterech trzecleci po 200 K. rocznie,
- na kilka posad adjunktów Budownictwa miejskiego w X. klasie rangi z płacą roczną 2200 K., z kwaterowem 768 K. i dodatkiem budowlanym 400 K. rocznie, oraz prawem do trzech trzecleci po 200 K. rocznie,
- na posadę asystenta Budownictwa miejskiego w XI. klasie rangi z płacą roczną 1600 K., z kwaterowem 576 K. i dodatkiem budowlanym 200 K. rocznie, oraz z prawem do trzech trzecleci po 200 K. rocznie.

b) w dziale inżynierii.

- na posadę starszego inżyniera Budownictwa miejskiego w VIII. klasie rangi z płacą roczną 3600 K., z kwaterowem 1104 K., z dodatkiem budowlanym 600 K. rocznie, oraz z prawem do dwóch pięcioleci i jednego trzeclecia po 400 K. rocznie, ewentualnie
- na posadę inżyniera Budownictwa miejskiego w IX. klasie rangi z podoborami i prawami, jak pod 1.

Do uzyskania jednej z powyższych posad wymaga się prócz warunków ogólnych (jak nieposzlakowane życie, wiek poniżej lat 40, zupełna zdatność fizyczna do urzędowania), aby kandydaci wykazali się, iż ukończyli c. k. szkołę politechniczną (wydział architektury, względnie inżynierii) i że złożyli drugi egzamin państwowy z dodatnim wynikiem. Pierwszeństwo do otrzymania posady mają kandydaci, którzy posiadają odpowiednią praktykę w służbie autonomicznej, lub państwowej i mogą się wykazać ze złożenia egzaminu administracyjnego w c. k. Namiestnictwie.

Posady wymienione będą nadane prowizorycznie. Po roku zadawalniającej służby i ewentualnie wykazaniu się ze złożenia z dodatnim wynikiem egzaminu administracyjnego, nastąpi stabilizacja z zaliczeniem czasu prowizorycznej służby do czasu policzalnego przy wymiarze emerytury.

Nadmienia się, że Urzędnikom Budownictwa miejskiego nie wolno wyrabiać prywatnie planów, podlegających zatwierdzeniu Magistratu Krakowskiego, a więc na wszelkie budowle w Krakowie, ani też budowli takich prowadzić.

Podania przy dołączeniu metryki urodzin, świadectwo ze złożonych egzaminów, oraz świadectw z odbytej praktyki, wraz z krótkim przebiegiem życia, należy wnosić do Prezydium Magistratu najdalej do dnia 10 kwietnia 1911 r.

Z Prezydium Magistratu Krakowskiego.

Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić Szan. P. T. Publiczność, iż w tych dniach otwarłem w Krakowie przy ul. Długiej L. 29

Sprzedaj wędlin

z własnej elektro-motorowej pracowni, urządzonej według najnowszych wymagań i pole am swoje znakomite wędliny jako to: kiełbasy krakowskie krajane i siekane, szynki i wędzonkę z młodych prosiąt, oraz wszelkie inne wędliny wchodzące w zakres masarstwa. Ręczę za dwa razy dziennie świeży towar i ceny najprzystępniejsze, kreślę się z szacunkiem

Tomasz Knobel, Długa 29.

Sila i działanie

prawdziwej centyfoliowej maści ciągnącej (dawniej cudowną maścią zwanej).

Zapobiega zatruciu krwi i usuwa je. Czyny zbyteczną wszelką operację. Ma zastosowanie: przy utrudnieniach w odpływie pokarmu, w stwardnieniu piersi, w czerwonce, przy wszelkiego rodzaju zadawnionych uszkodzeniach, przy otwartych ranach u nóg lub stóp, przy ranach, przy ropieniu, obrzmieniu stóp, nawet przy nekrozie kości, przy ranach tłuczonych, kłutych, postrzałowych, ciętych i oparzelinach, do wyciągania wszelkich ciał obcych, jak szkła, drzazg, piasku, śrutu, cierni i t. p., przy wszelkich wrzodach, naroślach, karbunkach, nowotworach, nawet przy raku, przy zastrzale, obliteracji paznokci, pęcherzach, przy bolesnych obtarciach stóp i wszelkiego rodzaju ranach zaognionych, przy odmrozeniu członków, odleżeniu się u chorych, przy odciekach na szyi, wrzodach krwawiących, przy sączeniu się z uszu i ranach u dzieci i t. p. Mniej niż dwóch puszek nie wysyła się. Wysyła tylko za pobraniem lub przesłaniem z góry należytości. 2 stoiki kosztują 3 kor. 60 hal.

Jedyné źródło zamówień:
Apteka pod „Aniołem Stróżem“ A. Thiery'ego w Pregrada ad Rohitsch. Do nabycia we wszystkich większych aptekach. Hurtownie w drogeriach.

ZDOLNI AGENCI

(także agentki)

którzy już prywatnie domy odwiedzali, są poszukiwani do zbierania fotografii na Śląsk i Morawę. Płaca stała i prowizya. Znajomość języka niemieckiego wymagana. — Należy się przedstawić we czwartek między godziną 10—12 przed południem w Krakowie w Hotelu „Royal“.

Przedostał tydzień! Nieodwołalnie dnia 5 kwietnia 1911 ciągnięcie

LOTERYI NA OGRZEWAŁNIE

1500 wygranych rzeczywistej wartości 55.000 Koron.

Wyplata pierwszych trzech głównych wygranych 30.000, 5000, 1000 Koron nastąpi na żądanie wygrywającego gotówką po potrąceniu 10% ustawowego podatku od wygranych.

Losy po 1 K do nabycia we wszystkich trafikach, kolekturach loter., kantorach wymiany i w biurze loteryjnym: Wiedeń, I., Goldschmiedg. 8.

POLSKA KAWIARNIA W WIEDNIU

VI. WEBGASSE 45 (róg Mariahilferstr. 111).

Śniadanie 16 hal. — Pieczywo własnego wyrobu. — Likieri oryginalne polskie. — Bilard i gazety polskie do dyspozycji. — Polska obsługa.

Rendez-vous dla Polaków w Wiedniu.

Kasyerka uzdolniona, z kaucją Panna

do eksp. sklepowej, władająca językiem niemieckim, Uczeń z dobrego domu

znajdą zaraz umieszczenie w Cukierni Lwowskiej

Jana Michalika, Floryańska 45.